

படிப்பு உதவிகள்

கின்றைய நாட்களில்

ஆராதனைக்கான

அதிகாரத்துவம்

நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் வெளிப்படுத்தியிருப்பதால், ஆராதனையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியதாக உள்ளது எது என்பதை நாம் அறிய முடியும். வேதாகமக் கொள்கைகளின் அடிப்படையிலான நான்கு கேள்விகள், ஒரு நடைமுறை சரியானதா அல்லது தவறானதா என்பதை விவரிக்க உதவும்.

1. இயேசு அதைக் கட்டளையிட்டுள்ளாரா? இயேசுவுக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள அதிகாரத்தின் அடிப்படையில், அவர் தாம் கட்டளையிட்டுள்ள “யாவற்றையும்” தமது சீஷர்களுக்குப் போதிக்குமாறு அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கூறினார் (மத்தேயு 28:18, 20). இயேசுவின் கட்டளைகள் விருப்பத் தேர்வாக இருப்பதில்லை. நாம் அவரது கட்டளைகள் யாவற்றிற்கும் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நாம் அவற்றில் குறைவானவைகளை மாத்திரம் கடைப்பிடித்தால், இயேசு கட்டளையிட்டுள்ளவற்றில் இருந்து சிலவற்றை நாம் எடுத்துப் போடுகிறோம் என்றாகிறது; நாம் அவற்றிற்கு அதிகமானவற்றைச் செய்தால், இயேசுவிடம் இருந்தல்ல, ஆனால் மனிதரிடம் இருந்து தோன்றியவற்றை நாம் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்றாகிறது. “சகல சத்தியமும்,” அதாவது, இயேசுவின் போதனை யாவும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (யோவான் 14:26; 16:13). இந்த சத்தியத்துடன் ஒன்றைக் கூட்டுபவர்கள், எல்லாம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை மறுக்கின்றனர்.

அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும் புறஜாதியாருக்கு அனுப்பிய நிருபம் ஒன்றில், தாங்கள் விருத்தசேதனம் மற்றும் மோசேயின் பிரமாணத்தைக் கடைப்பிடித்தல் பற்றி “அறிவுறுத்துதல்” எதுவும் தந்திருக்கவில்லை என்று உரைத்தனர் (நடபடிகள் 15:24). புறஜாதியிலிருந்து கிறிஸ்தவரானவர்கள், குறிப்பிட்ட சில நடைமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கும்படி அறிவுறுத்துதல் எதுவும் பெற்றிராதபடியால் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்கத் தேவையற்றிருந்தது. நாதாபும் அபியூவும் “அவர்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிராதவைகளை” செய்த காரணத்தால் அவர்களைத் தேவன் மரணத்திற்கு உட்படுத்தினார் (லேவியராகமம் 10:1ஆ). பழைய ஏற்பாட்டில் தேவன் மக்களைக் கையாண்ட விதங்கள் நமக்கு உதாரணங்களாக உள்ளன (1 கொரிந்தியர் 10:11; ரோமர் 15:4).

2. இயேசு அதைத் தடைசெய்துள்ளாரா? இயேசு தடைசெய்துள்ள

அல்லது கண்டனம் செய்துள்ள எதையாவது நாம் செய்தால், அவரது அதிகாரத்துவத்தை நாம் மறுக்கிறோம் என்றாகிறது. உதாரணமாக, நடபடிகள் 15:29ல் புத்திகூறுதலை ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். இருப்பினும், இயேசு நாம் தவிர்க்க வேண்டிய ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் குறிப்பாகத் தடைசெய்திருப்பதில்லை.

3. இயேசு ஒரு தெரிவை ஏற்படுத்தினாரா? குறிப்பிட்ட ஒரு வட்டாரத்தில் இயேசு ஒரு தெரிவை ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்றால், அந்த வட்டாரத்தில் அவரது தெரிவிற்குள் நாம் எல்லைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம் என்றாகிறது. அவரது தெரிவு அதிகாரத்துவமும் கட்டுப்படுத்தும் தலும் கொண்டுள்ளது. இது உண்மையல்ல என்றால், அவரது தெரிவு மதிப்பற்றதாக இருக்கும்; நமது தெரிவும் அவரது தெரிவைப் போன்றே ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாயிருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட நடைமுறையைக் கடைப்பிடித்தல் பற்றி என்ன செய்யப்பட வேண்டும் என்று அவர் உரைத்திருக்கையில், அவ்விஷயத்தில், “செய்யாதிருப்பாயாக” என்ற கட்டளை அவசியமற்றதாக உள்ளது. ஒரு தெரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையானது மற்ற எல்லாவற்றையும் விலக்கி வைக்கிறது; இல்லைமையன்றால் இயேசு தமது தெரிவை [நாம்] அறியச் செய்ய அவசியமில்லை. நாம் அவரது தெரிவை மதித்து அத்துடன் வேறொன்றைக் கூட்டாதிருக்க வேண்டும்.

4. இயேசு தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறாரா? ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தில் இயேசு தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கிறார் என்றால், நாம் நமது சொந்த முன்னுரிமைகளைப் பின்பற்றவும் நமது சொந்த விருப்பத்தேர்வுகளை நடைமுறைப்படுத்தவும் சுயாதீனம் கொண்டுள்ளோம்.

இந்தக் கொள்கைகளை கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்திற்கு நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம் இவைகள் புரிந்துகொள்ளப்படக்கூடும்: (1) இயேசு எதைக் கட்டளையிட்டுள்ளார்? அவர் அப்பம் மற்றும் திராட்சரசத்தைப் பயன்படுத்துதலைக் கட்டளையிட்டுள்ளார் (மத்தேயு 26:26-28; 1 கொரிந்தியர் 11:23-25). (2) இயேசு தடைகள் எதையும் ஏற்படுத்தியுள்ளாரா? கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் தொடர்பாக இயேசு தடை எதையும் கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அது நாம் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் நமக்கு விருப்பமான எதையும் கூட்டிக்கொள்ளச் சுயாதீனம் தருவதில்லை. (3) இயேசு தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தினாரா? அவர் அப்பத்தையும் திராட்சரசத்தையும் தேர்ந்துகொண்டார் (மத்தேயு 26:26-28). நாம் அவரது தெரிவுக்குக் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளோம். நாம் பால் மற்றும் உருளைக்கிழங்கு போன்ற வேறு ஏதாவது உணவு மற்றும் பானத்தைப் பயன்படுத்தினால், நாம் இயேசுவின் அதிகாரத்துவமின்றி நமது சுய அதிகாரத்துவத்தில் செயல்படுபவர்களாக இருப்போம். (4) இயேசு தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தியிராத பகுதிகள் உள்ளனவா? அவர் திராட்சரசத்தைப் பருகும் பாத்திரம் குறித்து - அது கண்ணாடி, மரம், உலோகம், காகிதம், அல்லது மண்பாண்டம் என்று - குறிப்பாக எதையும் கூறவில்லை. இவ்விஷயத்தில் அவர் தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லை என்ற

உண்மையானது, மிகச்சிறந்தது என்று நாம் நினைக்கும் எவ்வகையான பாத்திரத்தையும் பயன்படுத்தச் சுயாதீனத்தை நமக்கு வைத்துள்ளது. இயேசு ஒரு மரபுபாத்திரத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற தெரிவை ஏற்படுத்தியிருந்தார் என்றால், வேறொரு வகையான பாத்திரத்தைப் பயன்படுத்துதல் அவரது அதிகாரத்துவத்தை மீறுவதாக இருக்கும்.

இயேசு ஒரு தெரிவை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார் என்றால், எது செய்யப்படக் கூடாது என்று [அவர்] உரைக்க அவசியமில்லை. அவரது தெரிவு மட்டுமே ஒரே அதிகாரத்துவமாக உள்ளது; அவர் தெரிந்துகொண்ட வற்றிற்கு நாம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளோம். இந்தக் கொள்கையை நாம் நாள்தோறும் கடைப்பிடிக்கிறோம். உதாரணமாக, உணவு விடுதியொன்றில் நாம் உணவிற்கு வேண்டுகோள் விடுக்கும்போது, உணவு வகைகளின் பட்டியலில் இருந்து நமக்கு விருப்பமானவற்றைக் குறிப்பிடுகிறோம். நாம் கேட்டுக்கொண்ட உணவு வகைகள் மாத்திரமே அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன; வேறு எதுவும் கொண்டுவரப்படக் கூடாது. இந்தக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லையென்றால், உணவு வகைகளின் பட்டியலில் நாம் கேட்காதவற்றைப் பெறுவதைத் தவிர்ப்பதற்கு நாம் விரும்பாத ஒவ்வொன்றையும் கூறவேண்டியிருக்கும். நாம் எதை விரும்பவில்லை என்று கூறத் தவறிவிட்டால், அவ்வாறு கூறத் தவறிய ஒவ்வொரு உணவு வகைகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். தட்டுகள், கரண்டிகள் மற்ற பாத்திரங்கள் பற்றி நாம் தெரிவு எதையும் ஏற்படுத்தியிராதிருந்தால், உணவகத்தினர் விரும்பும் எவ்வகையான பாத்திரங்களையும் பயன்படுத்த அவர்கள் சுயாதீனம் கொண்டுள்ளனர். வேண்டுகோள் கொடுக்கப்பட்ட பின்பு, உணவைப் பரிமாறுபவர்கள் அந்த வேண்டுகோளுடன் ஒன்றை கூட்டவோ அல்லது அதிலிருந்து ஒன்றை நீக்கவோ உரிமை கொண்டிருப்பதில்லை.

அங்கீகரிக்கப்படாத

நடைமுறைகள் பற்றிய

விஷயம் என்ன?

குறிப்பிட்ட சில நடைமுறைகள் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அங்கீகரிக்கப் படாதவைகளாக இருக்கின்றன. ஆராதனையின் ஒரு வடிவம் என்ற வகையில் நடனமாடுதல் என்பது இயேசுவினிடத்தில் இருந்து வராததாக உள்ளது. நியாயப்பிரமாணம் தரப்படுவதற்கு முன்பு, மிரியமும் மற்ற பெண்களும் நடனமாடினர் (யாத்திராகமம் 15:20). தாவீது நடனமாடினார் (2 சாமுவேல் 6:14-16), மற்றும் அவர் சங்கீதம் 149:3லும் 150:4லும் நடனமாடுதலைக் குறிப்பிட்டார். இருப்பினும், புதிய ஏற்பாட்டின் சபைக் குழுமமோ அல்லது தனிநபரோ, தேவனை ஆராதிப்பதில் நடனமாடியதாக வேதாகம உதாரணம் எதுவும் தரப்பட முடியாது.

சில நிகழ்ச்சிகளில், வேதாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடன மாடுதல் என்பது இயல்பில் மதரீதியானதாக இராதிருக்கலாம் (நியாயாதிபதிகள் 11:34; 1 சாமுவேல் 18:6; மத்தேயு 11:17; 14:6; லூக்கா 15:25). மற்ற நிகழ்ச்சிகளில் அது விக்கிரக ஆராதனையில் செய்யப்பட்டது (யாத்திராகமம் 32:19; மேலும் ஒருவேளை நியாயாதிபதிகள் 21:21-23; 1 சாமுவேல் 30:16). புதிய ஏற்பாடானது நடனமாடுதல் கிறிஸ்தவர்களுடைய ஆராதனையின் ஒரு வடிவமாக இருக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடுவதோ அல்லது குறிப்பிடுவதோ கிடையாது. ஆராதனையில் நடனமாடுபவர்கள் அதை, இயேசு, அல்லது அவரது அப்போஸ்தலர்கள், அல்லது அவரது தீர்க்கதரிசிகள் கொடுத்த போதனையின் அடிப்படையில் செய்ய முடியாது.

ஆராதனை என்பது உடலுடனல்ல ஆனால் மனதுடன் செய்யப் படுகிறது. இயேசு ஆராதிப்பவரின் கவனத்தை ஈர்க்கும் புறம்பான காட்சிப்படுத்துதல்களை அங்கீகரிக்காதிருந்தார். அவர் நமது “நீதியானது மனிதர்களால் கவனிக்கப்படும்படி அவர்கள் முன்பாக” நடைமுறைப் படுத்தப்படலாகாது என்று போதித்தார் (மத்தேயு 6:1, 2). நாம் ஜெபிக்கும்போதோ அல்லது உபவாசிக்கும்போதோ அதைப் பிறருக்குச் சுட்டிக்காண்பிக்கும் உடலீதியான காட்சிப்படுத்துதல்களை ஏற்படுத்தக் கூடாது (மத்தேயு 6:5, 6, 16-18). நமது தேவபக்தியான செயல்கள் ஆராதிப்பவர்கள் என்ற வகையில், நம்மை நோக்கி விசேஷித்த கவனத்தை ஈர்க்கிற புறம்பான காட்சி அல்லது வெளிப்பகட்டான காட்சிப்படுத்துதல் எதுவுமற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

நமது ஆராதனை என்பது பதிலியால் செய்யப்படுவதாக இருக்க முடியாது என்பது ஆராதனை நடைமுறைகளைப் பரிசோதிப்பதில் உள்ள இன்னொரு ஆழ்ந்த கருத்தாகும். ஆராதனையில் தனிப்பட்ட வளையில் பிரவேசித்தல் என்பது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் பொறுப்பாக உள்ளது. மற்றவர்களின் உதடுகளில் இருந்து வருகிற ஆராதனையைக் கவனித்தல் என்பது நாம் செய்யும் ஆராதனையாக இருப்பதில்லை. நாம் கவனிப்பவர்களாக அல்ல, ஆனால் பங்கேற்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்; தேவனே கவனிப்பவராக இருக்கிறார். சபைகூடுகையில் தனிப்பாடல்கள் மற்றும் பாடகர் குழுவினர் பாடுதல் என்பவை அவற்றை நிகழ்த்துபவரின் திறமையைக் காட்சிப்படுத்தக் கூடும், மற்றும் அவற்றைக் கவனிப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கக் கூடும். இருப்பினும், புதிய ஏற்பாட்டில் தனிப்பாடல்கள் அல்லது பாடகர் குழுவினர் பாடுதல் என்பதற்கு கட்டளையோ அல்லது உதாரணமோ காணப்பட முடியாது. கிறிஸ்தவர்கள் அமர்ந்து மற்றவர்களின் ஆராதனையைக் கவனிப்பதைத் தேவன் விரும்பியிருப்பாரென்றால், நிச்சயமாகவே, அவர் அதற்கு ஒரு கட்டளையோ அல்லது உதாரணத்தையோ கொடுத்திருப்பார்.

சிலர் கொரிந்து நகரில் [இருந்த சபையில்] தனிப்பாடல்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன என்பதை நிரூபிக்க, 1 கொரிந்தியர் 14:26 அவசனப்பகுதியில் பவுலின் கூற்றை (“நீங்கள் கூடிவந்திருக்கிறபோது, உங்களில் ஒருவர் சங்கீதம் பாடுகிறான்”) சார்ந்திருக்கின்றனர். இவ்விடத்தில் பவுல் அனேகமாக அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்ததைப் பாராட்டாமல், அவர்களைக் கடிந்துகொண்டிருக்கலாம். அவர்களை அவர் கடிந்துகொள்ளாமல் இருந்தாலும், இந்தக் கூற்றானது தனிப்பாடல்கள் பாடப்பட்டன என்று நிரூபிப்பதில்லை. ஒவ்வொரு நபரும் சபைக்குழுமத் தினரால் பாடப்பட வேண்டிய ஒரு பாட்டை ஆலோசனையாகக் கூறினர் அல்லது பாடத்தொடங்கினர் என்றே அவர் இவ்விடத்தில் அர்த்தப்படுத்தியிருக்கலாம். பல உறுப்பினர்கள் ஒரே வேளையில் ஒரு சங்கீதத்தைப் பாடத்தொடங்க முயற்சி செய்தல் என்பது பக்திவிருத்தியூட்டுவதற்குப் பதிலாக குழப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும், இது அந்த சங்கீதமானது பாடப்பட்டாலும் அல்லது மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்டாலும் அல்லது ஒருமைப்பாட்டின் வாசிக்கப்பட்டாலும் நடந்திருக்கும்.

“சபை நடுவில் நான் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன்” என்ற தாவீதின் கூற்றானது (எபிரெயர் 2:12; இது சங்கீதம் 22:22ல் இருந்து மேற்கோள் காட்டப்பட்டது), சிலர் உறுதிப்படுத்துவதுபோல, தனிப்பாடல் ஒன்றைப் பாடுவதை மறைமுகமாய் உணர்த்துவதில்லை. அவர் “சபை நடுவில் [அவர்களுடன் சேர்ந்து]” தாம் பாடுவதாகக் கூறினார். சபையார் பாடுதலில் ஒவ்வொருவரும் ஈடுபடுதல் என்பது சபைநடுவில் பாடுதல் என்பதாக உள்ளது. இவ்வசனம் தனிப்பாடல் அல்லது சிறுகுழுவினர் பாடுதல் என்பதை அல்ல ஆனால் சபையார் யாவரும் சேர்ந்து பாடுதல் என்பதையே கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது.

பரிசுத்த ஆவியானவர், “எல்லாவற்றையும் போதிப்பார்” (யோவான் 14:26) என்றும் “சகல சத்தியத்திற்குள்ளும் வழிநடத்துவார்” (யோவான்

16:13) என்றும் இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தினார். இயேசு மற்றும் அவரது அப்போஸ்தலருடைய போதனையில் உள்ளடக்கப் பட்டிராத நடைமுறைகளை ஆராதனையில் அறிமுகப்படுத்துதல் என்பது அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சகல சத்தியமும் அவர்கள் அறியத் தேவையான யாவும் போதிக்கப்பட்டது என்பதை மறுப்பதாக உள்ளது. அப்போஸ்தலர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட முழுமையான சத்தியம் அவர்களின் எழுத்துக்களில் காணப்படுகிறது (1 கொரிந்தியர் 14:37; 1 யோவான் 4:6).

ஆராதனையில் பெண்கள்

புறதெய்வ வணக்க உலகத்தில் கிறிஸ்தவம் பரவி வருகையில், புதிய கிறிஸ்தவர்கள் புறதெய்வ வணக்கப் பழக்கங்களுக்கு எதிராகத் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. தேவனை ஆராதிப்பவர்களுக்குச் சமூகத்தின் கலாச்சாரங்களும் நடைமுறைகளும் எப்போதுமே தவிர்க்கக் கடினமானவைகளாகவே இருந்துள்ளன. கிறிஸ்தவப் பெண்கள் தாங்கள் வாழும் கலாச்சாரங்களில் உள்ள பெண்களைப் பின்பற்றும்படி கூறுவதற்குப் பதிலாகப், பவுல் அவர்களைக் கலாச்சாரத்திற்கு-எதிரானவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றே அறிவுரைகள் கூறினார். கிறிஸ்தவ சபைகூடுகைகளில் பெண்கள் பேசாதிருக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் கிறிஸ்தவ சமூகங்களில் நடத்துனர்களாக ஊழியம் செய்யலாகாது என்றும் அவர் எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 14:34, 35; 1 தீமோத்தேயு 2:13, 14). அவர் இதைக் கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையிலல்ல, ஆனால் இயேசுவினுடைய கட்டளைகளின் அடிப்படையிலேயே செய்தார் (1 கொரிந்தியர் 14:37). பெண்கள் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்களாகத் தங்கள் கணவர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்க வேண்டும் (எபேசியர் 5:23, 24; கொலோசெயர் 3:18; 1 பேதுரு 3:1-6).

புதிய ஏற்பாடு பதிவுசெய்யப்பட்ட காலத்தின்போது, புறதெய்வ வணக்க சமூகத்தில் பெண்கள் முக்கியத்துவத்தை ஆதாயப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் சமூகங்களிலும் விக்ரிக ஆராதனையிலும் நடத்துனர்களாக இருந்தனர்.

பெண்கள் பொதுஜனங்களின் மத்தியில் பதவிகளை வகித்திருந்தனர் என்பதையும் ஆண்களைப் போன்றே அவர்கள் தங்கள் பொதுக் கடமைகளை நிறைவேற்றும்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதையும் சுட்டிக்காண்பிக்க உறுதியான ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. பெண்களின் பொது ஊழியம் மற்றும் பெருந்தன்மைக் காக, அலுவலர்கள் பற்றிய பல்வேறு வகையான கல்வெட்டுகளில் பெண்களின் பெயர்கள் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளன மற்றும் அவர்கள் கனப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் கோவில்களைப் பராமரித்தனர் மற்றும் விளையாட்டுகளையும், ஊர்வலங்களையும், பலிகளையும் பொறுப்பேற்று நடத்தினர்.¹

வலேரி ஆபிரகாம்சென் என்பவரின் விமர்சனங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்கின்றன:

தியானாள், இளில், விவியா, டையோனிஸ்ஸ், லிபெர் மற்றும் லிபெரா உட்படப் புறதெய்வ வணக்க மார்க்கங்களில், பெண்கள் ஆசாரினிகளாகவும், மற்ற நடத்துனர்களாகவும் ஊழியம் செய்துள்ளனர். அவர்கள் மறை இலக்கியம், கீர்த்தனைகள் இயற்றுதல், மற்றும் சடங்காச்சாரங்களைத் தொகுத்தல், கோவில் மற்றும் மார்க்கத் தொடர்பான ந்திகளை நிர்வகித்தல், பண்டிகைக் கொண்டாட்டங்களை ஒருங்கமைத்தல், இசையை இசைத்தல் மற்றும் பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள்மீது செயல்விளைவு ஏற்படுத்திய நடத்துவத்துவ முடிவுகளை ஏற்படுத்துதல் ஆகியவற்றைச் செய்தனர்.²

மற்ற எழுத்துக்களில் மேலும் சாட்சியம் காணப்படுகிறது. வில்லியம் பெயர்டு என்பவர் பின்வருமாறு கூறினார்,

... ஹெல்லெனெஸ்டிக் [கிரேக்கர்களில் இருந்து கிறிஸ்தவர்களான வர்களின்] யுகமானது பொதுவாகப் பெண்களின் அடிமைத்தனையை அறுத்தெறியும் காலமாக இருந்தது. ... ஆனால், பவுலின் நாட்களில் எதிர்ப்புகள் இருந்தபோதிலும், பெண்கள் இயக்கம் கணிசமான அளவு சுதந்திரமும், திருமணம் மற்றும் விவாகரத்து ஆகியவற்றிற்கான உரிமையும், சில இடங்களிலும் சில கலாச்சாரங்களிலும் பொது மற்றும் மதரீதியான பணிகளைச் செய்யும் உரிமையும் கொண்டிருந்தது. ... கிரேக்கப் பெண்கள் முக்காடிடுதலை கைவிட்டிருந்தனர் மற்றும் அவர்கள் சிகை அலங்காரத்தின் பல்வேறு பாணிகளைப் பரிசோதனை செய்துகொண்டிருந்தனர்.³

அப்போஸ்தலரின் நடபடிகள் புத்தகமும், புறதெய்வ வணக்கக் கலாச்சாரத்தில் பெண்கள் முக்கிய புதவிகளை வகித்திருந்த உண்மைக்குச் சாட்சியளிக்கிறது. பிசீதியாவின் அந்தியோகியாவில் இருந்த கனம் பெற்ற பெண்கள், பவுல் மற்றும் பர்னபா ஆகியோரைத் துன்புறுத்துதலில் பங்கேற்றிருந்தனர். “யூதர்கள் பக்தியும் கனமுமுள்ள ஸ்தீரிகளையும் பட்டணத்து முதலாளிகளையும் எடுத்துவிட்டு, பவுலையும் பர்னபாவையும் துன்பப்படுத்தும்படி செய்து, தங்கள் எல்லைகளுக்குப் புறம்பாக அவர்களைத் துரத்திவிட்டார்கள்” (நடபடிகள் 13:50). தெசலோனிக் கேயி லிருந்த “கனம்பொருந்திய ஸ்திரீகளில் அநேகர்” நடபடிகள் 17:4ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்.

தேவனுடைய மக்களுக்கான அவரது தர அளவையானது அவர்களை எப்போதுமே சமூகத்தில் இருந்து பிரித்து வைத்துள்ளது. அவர் இஸ்ரவேல் மக்களுக்குப் பின்வருமாறு கூறினார்,

நீங்கள் குடியிருந்த எகிப்துதேசத்தாருடைய செய்கையின்படி செய்யாமலும், நான் உங்களை அழைத்துப்போகிற கானான் தேசத்தாருடைய செய்கையின்படி செய்யாமலும், அவர்களுடைய முறைமைகளின்படி நடவாமலும், என்னுடைய நியாயங்களின்படி செய்து, என்னுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு நடவுங்கள்;

நான் உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் (லேவியராகமம் 18:3, 4).

அவர் கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பின்வருமாறு அறிவுறுத்தி இருக்கிறார்,

நீங்கள் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாமல், தேவனுடைய நன்மையும் பிரியமும் பரிபூரணமுமான சித்தம் இன்னதென்று பகுத்தறியத்தக்கதாக, உங்கள் மனம் புதிதாக கிறிஸ்தவரே மறுருபமாகுங்கள் (ரோமர் 12:2).

வேதவாக்கியங்களில் அனுமதிக்கப்பட்டிராத பணிப்பொறுப்பு களைச் சமூகம் பெண்களுக்குக் கொடுத்தாலும், கிறிஸ்தவப் பெண்கள் உலகத்தின் செல்வாக்குகளைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கக் கூடாது. இயேசுவின் கட்டளைகள், ஓங்கியுள்ள கலாச்சாரங்களின் நடைமுறை வழக்கங்களுக்கு எதிர்மாறாக இருக்கும்போதும் கூடக் கிறிஸ்தவப் பெண்கள் அவரது கட்டளைகளுக்கே கீழ்ப்படிய வேண்டும். பெண்கள், “சமூகம் என்ன செய்கிறது?” என்றல்ல ஆனால் “இயேசு விரும்புவது என்ன?” என்றே கேட்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹Ross Shepard Kraemer and Mary Rose D'Angelo, *Women and Christian Origins* (New York: Oxford University Press, 1999), 86. ²Valerie A. Abrahamson, *Women and Worship at Philippi: Diana/Artemis and Other Cults in the Early Christian Era* (Portland, Maine: Astarte Shell Press, 1995), 194. ³William Baird, *The Corinthian Church - A Biblical Approach to Urban Culture* (Nashville: Abingdon Press, 1964), 121-22.

ஒன்றிணைந்து செய்யும் ஆராதனைக்கு எபேசியர் 5:19 மற்றும் கொலோசெயர் 3:16ல் பாடுதல் கட்டளைபிடிப்பட்டுள்ளதா?

ஒன்றிணைந்து செய்யும் ஆராதனைக்குப் பாடுதல் கட்டளையிடப் பட்டுள்ளதா? பரிசுத்தவான்களின் சபைகூடுதல்களில் பாடுதலுக்கு அறிவுறுத்துதல் எதுவும் தரப்படவில்லை என்றால், அது பயன்படுத்தப் படக்கூடாது. தேவன் இசையைக் கட்டளையிட்டு, இசையின் வகையெதையும் தெரிவுசெய்திருக்கவில்லை என்றால், நாம் தேர்ந்துகொள்ளும் எவ்வகையான இசையையும் ஆராதனையில் உள்ளடக்க நாம் சுதந்திரம் கொண்டுள்ளோம் என்றாகும்.

சிலர் எபேசியர் 5:19 மற்றும் கொலோசெயர் 3:16 ஆகிய வசனங்களின் காட்சியமைவு ஒன்றிணைந்து செய்யும் ஆராதனையாக இருப்பதில்லை என்று உரிமை கோருகின்றனர். அந்தக் காட்சியமைவு கிறிஸ்தவக் கூடுகைகளாக இல்லாதிருந்தால், “ஒருவருக்கொருவர் புத்திசொல்லிக்கொண்டு” மற்றும் “ஒருவருக்கொருவர் போதித்துப் புத்திசொல்லிக்கொண்டு” என்ற அறிவுறுத்துதல்கள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படக்கூடும்? மற்றவர்கள் அங்கு இல்லையென்றால் நாம் எவ்வாறு புத்திசொல்லி, போதித்து அறிவுறுத்தக்கூடும்? F. F. புரூஸ் என்பவர் பின்வருமாறு உற்று நோக்கியுள்ளார்,

“கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக” என்று கூறுவதன்மூலம்: பவுல் எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறார்? “உங்களுக்குள்ளே” என்பது (தனித்தனி கிறிஸ்தவர்கள் என்ற வகையில்) “உங்களுக்குள்ளாக” என்று அர்த்தப்படுகிறதா? அல்லது அது (கிறிஸ்தவ சமூகம் என்ற வகையில்) “உங்கள் மத்தியில்” என்று அர்த்தப்படுகிறதா? ஒருவேளை அவர் இவ்விரண்டில் ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாக வேண்டும் என்றாலும், இவ்விரு மாற்றுக்களையும் மிகவும் அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுதல் பற்றி அக்கறைப்பட்டிருக்கமாட்டார், இவ்விடத்தின் சந்தர்ப்பப்பொருளின் அடிப்படையில் [கிறிஸ்தவ சமூகம் என்ற]

தொகுப்புக் கருத்து தேர்ந்துகொள்ளப்படுவதாக இருக்கலாம். அவர்களின் கூடுகைகளில் கிறிஸ்தவ செய்தியை அறிவித்தலுக்கும் மற்றும் கிறிஸ்தவ போதனையை அளித்தலுக்கும் ஏராளமான வாய்ப்பு இருக்கட்டும்.¹

எட்வர்டு லோஹ்ஸ் என்பவரும், இவ்வசனங்கள் கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கே நடைமுறைப்பட்டன என்று கருதினார். “சமூகமானது தான் பாடுகிற பாடல்களில், பிரசங்கித்தலுக்கும் வசனத்தை வியாக்கியானம் செய்தலுக்கும் பதில்செயல் செய்கிறது.”² ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்லுவதற்கு பவுல் அளித்த அறிவுறுத்துதல் கிறிஸ்தவர்களின் சபைகூடுகைக்குத் தரப்பட்ட அறிவுறுத்துதலாகவே இருக்க வேண்டும். இந்த அறிவுறுத்துதலை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்கள் இருந்தாக வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதிக்க ஒன்று கூடும்போது பாடுதல் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

குறிப்புகள்

¹F. F. Bruce, *The Epistles of Paul to the Ephesians and to the Colossians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 283. ²Edward Lohse, *Colossians and Philemon*, trans. William R. Poehlmann and Robert J. Karris (Philadelphia: Fortress Press, 1971), 151.

நாம் செய்கிற ஒவ்வொன்றும் ஆராதனையாக உள்ளதா?

நாம் செய்கிற ஒவ்வொன்றும் ஆராதனையாக உள்ளதா? “ஆராதனை,” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள *proskuneo* (“நோக்கி முத்தமிடுதல்”) என்ற வார்த்தை, தேவனிடத்தில் வெளிப்படுத்தும் பயபக்தி மற்றும் இறைப்பற்று ஆகியவற்றின் கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதைக் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா வேளைகளிலும் செய்வதில்லை. *Latreuo* (“சேவித்தல்”), என்ற இன்னொரு கிரேக்க வார்த்தை, ஆராதனை என்ற கருத்தை உள்ளடக்கக் கூடும், ஆனால் அது ஆராதனை என்பதோடு மாத்திரம் எல்லையிடப்படுவது இல்லை. கிறிஸ்தவர்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் தேவனை நாட வேண்டும்.

Proskuneo என்ற வார்த்தையின் பின்வரும் பயன்பாடுகள், ஒரு நபர் ஆராதனையின் வேளைகளுக்குள்ளாகப் பிரவேசிக்கிறார் ஆனால் எல்லா வேளைகளிலும் ஆராதிப்பதில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது:

மத்தேயு 2:2, 11 - சாஸ்திரிகள் இயேசுவை ஆராதிக்கச் சென்றனர்.

மத்தேயு 2:8 - ஏரோது, இயேசுவைத் தாம் பணிந்துகொள்ள விரும்புவதாக உரைத்தார்.

மத்தேயு 14:33 - இயேசு கடலை அமர்த்தினபோது, படகில் இருந்தவர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டனர்.

மத்தேயு 18:26 - ஒரு ஊழியக்காரன் தனது எஜமானைப் பணிந்துகொண்ட உவமையொன்றை இயேசு கூறினார்.

மத்தேயு 28:9, 17 - இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு, அவரது சீஷர்கள் அவரைப் பணிந்துகொண்டனர் (லூக்கா 24:52ஐக் காணவும்).

யோவான் 9:38 - இயேசு குணமாக்கிய பார்வையற்ற ஒரு மனிதர் பணிந்துகொண்டார்.

யோவான் 12:20 - மக்கள் தேவனை ஆராதிப்பதற்காகப் பண்டிகைக்குச் சென்றனர்.

நடபடிகள் 8:27 - எத்தியோப்பிய மந்திரி பணிந்துகொள்ளும்படி எருசலேமுக்கு வந்திருந்தார்.

நடபடிகள் 10:25 - கொர்நேலியு பேதுருவைப் பணிந்து கொள்ளும்படி அவரது பாதத்தில் விழுந்தார்.

நடபடிகள் 24:11 - பவுல் தொழுதுகொள்ளும்படியாகத் தாம் எருசலேமுக்குச் சென்றதாகக் கூறினார்.

1 கொரிந்தியர் 14:25 - சத்தியத்தினால் தெளிவு உண்டாக்கப்பட்டவர்கள் பணிந்துகொள்வார்கள்.

இவ்வசனப் பகுதிகள் ஆராதிக்கும் தருணம் எது என்பதைக் குறிப்பிடும் காரணத்தினால், [நாம் செய்கின்ற] எல்லா விஷயங்களும் ஆராதனை அல்ல என்பதற்குத் தீர்க்கமான சாட்சியத்தைத் தருகின்றன. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 5:14 மற்றும் 7:11 ஆகிய வசனங்கள் இதே சத்தியத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன: தேவனை ஆராதித்தலென்பது தொடர்ச்சியானதல்ல, ஆனால் அது குறிப்பிட்ட வேளைகளில் தொடங்கி குறிப்பிட்ட வேளைகளில் முடிகிறது.

நாம் எப்போதும் ஆராதித்துக் கொண்டிருப்பதில்லை என்பதற்கான சாட்சியம் மற்ற உதாரணங்களிலும் காணப்படுகிறது. இஸ்ரவேல் மக்கள் ஆசரிப்புக்கூடார வாயிலில் மேகஸ்தம்பத்தைக் கண்டபோது ஆராதித்தனர் (யாத்திராகமம் 33:10). அவர்கள் நிலத்தின் முதற்கனிகளைக் கொண்டு வந்தபோது, தேவனை ஆராதிப்பதற்காகக் கீழே அமர வேண்டியிருந்தது (உபாகமம் 26:10). எல்க்கானா என்பவர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தேவனை ஆராதிப்பதற்காகத் தமது நகரத்தில் இருந்து சீலோவுக்கும் சென்றார் (1 சாமுவேல் 1:1, 3). ஆவிக்குரிய வகையில் வரம்பெற்றிருந்த பரிசுத்த வான்கள், மக்கள் கூட்டத்தில் இருக்கும் அவிசவாசிகள் முகங்குப்புற விழுந்து தேவனைப் பணிந்துகொள்ளும்படிக்கு, எளிதில்-புரிந்துகொள்ளக் கூடிய மொழியில் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க வேண்டும் என்று பவுல் எழுதினார் (1 கொரிந்தியர் 14:24, 25).

மனிதன் தேவனை ஆராதிக்கவும் (*proskuneo*), சேவிக்கவும் (*latreuo*) வேண்டும் (மத்தேயு 4:10; லூக்கா 4:8). *Latreuo* என்பது ஆராதனை உட்படத் தேவனுக்குச் செய்யும் ஊழியத்தின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் உள்ளடக்குகிறது. இஸ்ரவேல் மக்கள் இரவும் பகலும் தேவனை “சேவிக்க” வேண்டியிருந்தது (நடபடிகள் 26:7). அன்னாள் உபவாசம் மற்றும் ஜெபத்துடன் இரவும் பகலும் தேவனை “சேவித்தாள்” (லூக்கா 2:37). இருப்பினும், எல்லா ஊழியமும், ஆராதனையாக இருப்பதில்லை. கிறிஸ்தவத்தின் நிழலாக இருந்த, யூதத்துவ ஆராதனையானது, உதாரணம் என்ற வகையில் “சேவித்தலாக” (*latreuo*) இருந்தது (எபிரெயர் 8:5). கிறிஸ்தவர்களைக் கொல்லவிருந்தவர்கள், தாங்கள் தேவனுக்கு “ஊழியம் செய்வதாக” (*latreia*) நினைப்பார்கள் என்று இயேசு உரைத்தார் (யோவான் 16:2). தேவனை “சேவித்தல்” என்பதே பவுலின் இலக்காக இருந்தது (ரோமர் 1:9; 2 தீமோத்தேயு 1:3). பசியுற்றோர்க்கு உணவளித்தல் என்பது தேவனைச் சேவிக்கும் (*latreuo*) ஒரு வழியாக உள்ளது, ஆனால் அப்படிப்பட்ட செயலானது தேவனை வழிபடுவதாக (*proskuneo*) இருப்பதில்லை.

லூக்கா 17:7-10ல், தனது ஜெமானின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த ஒரு அடிமையைப் பற்றிய பாடம் ஒன்றை இயேசு போதித்தார். இந்த அடிமை வயலில் வேலை செய்தல் மற்றும் உணவு மேஜையில் பரிமாறுதல் ஆகியவற்றினால் தனது ஜெமாணை ஆராதிக்கவில்லை [ஆனால் ஊழியம் செய்தார்]. ஊழியம் என்பது ஆராதனையாக இருக்குமென்றால், நாம் மற்றவர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும்போதெல்லாம் நாம் அவர்களை ஆராதிக்கிறோம் என்றாகும். ஆராதனை என்பது தேவனுக்குப் பிரியமான வகையில் இருதயத்தில் இருந்து நாம் அவருடன் தொடர்புகொள்ளுதலை

உள்ளடக்குகிறது (எபிரெயர் 13:15).

நாம் செய்கிற ஒவ்வொன்றும் ஆராதனையே என்று நாம் முடிவுசெய்தல், ஆராதனை என்பது நாம் செய்கிற அற்பமான மற்றும் ஏவல் செயல்கள் யாவற்றையும் உள்ளடக்குவதாக இருக்கும். இவற்றில் சிலவற்றை நாம் நன்றியுணர்வையும் பாராட்டுதலையும் காண்பிப்பதற்காகச் செய்தாலும் அவைகள் மனிதர்களாலேயேகூட அவமரியாதை நிறைந்தவையாகக் கருதப்படும். சமைத்தல், தொழில்ரீதியான செயல்கள், கணவர்/மனைவி உறவுகள், மற்றும் தனிப்பட்ட சுகாதாரத்தைப் பேணுதல் போன்றவை தேவனுக்குப் பிரியமானவைகளாக இருக்கலாம், ஆனால் அவைகள் தேவனுக்கு *proskuneo* செய்யும் செயல்களாக இருப்பதில்லை. அவைகள் *latreuo* என்ற தங்களின் இடங்களில் சரியானவைகளாக உள்ளன ஆனால் அவைகள் பரிசுத்தவான்களின் தனிப்பட்ட வழிபாடுகள் அல்லது சபைகூடுகையின் ஆராதனை ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்டால் தவறானவைகளாக உள்ளன. தேவனை ஆராதித்தல் மற்றும் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்தல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் வித்தியாசம் கண்டறிதல் முக்கியமானதாக உள்ளது: ஆராதனை (*proskuneo*) என்பது ஆவியோடும் உண்மையோடும் இருக்க வேண்டும். நாம் நமது அன்றாட நடையில் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்தல்கூட, தேவனை ஆராதித்தல் என்பதில் பயன்படுத்தப்பட முடியாது.